

Veerle en Inne's verslag

Woensdagavond 16 juli bracht iedere trekker pak en zak naar de lokalen van de hondenclub te Hoeleden. De bagage werd gestapeld in een monovolume, een camionette en in een trailer. Deze voertuigen werden gebruikt om de nodige bagage van zowel ruiter als paard te vervoeren van de ene naar de andere stop- en of slaappleaats.

Donderdagochtend waren er tien ruiters paraat te paard op de voet gevolgd door vier menners (Tony met Erna en dan de nieuwkomers Valere, Michel, Clement, Freddy en Bea). Het weer zat aanvankelijk niet mee: zwaar bewolkt en af en toe viel er motregen of wat meer. Met zijn allen reden we, vooral door velden, richting Nieuwrode. Aan de rand van het Walenbos verorberden we onze picknick, ter plaatse gebracht door de logistieke dienst: Hilde en Chris met kindjes Joeri, Jami, Katrijn en Sander. In de monovolume had schrijver dezes een bar geïnstalleerd met allerhande verfrissingen welke vooral de volgende dagen (= warmere dagen) regelmatig bezocht werd. In de namiddag ruilden Joeri en Katrijn de logistiek dienst voor een zitje op de koets van Valère. Met toestemming van de Vlaamse Gemeenschap reden we door het prachtige Walenbos in Houwaart. De bospaden bleken niet altijd toegankelijk voor menners, zij reden langs het bos heen. Voor de ruiters was het soms ploeteren door de erg modderige weggetjes met laaghangende takken. In de late namiddag kwamen we aan het Kasteel van Horst. De prikweide en de tenten werden opgezet, niet zonder moeite want de bodem

was erg hard. De avond deed zijn intrede, er volgde een lekker avondmaal. Later werd bij de tenten de vuurkorf gevuld en aangestoken. Er werd verbreed met de menners daar zij "nieuw" waren binnen de groep en voor de meeste onbekend. Met de Kroatische Shnaps van Inne en/of de een of meer bekertjes wijn was de boel al gauw bezegeld. Onder aanmoediging van Dorien en Gwenda leerde Ruben de Shnaps appreciëren. En Ruben? Die genoot van de vrouwelijke aandacht! Na een gezellige babbel trok iedereen zich terug in zijn tentje en probeerde te slapen. Ja, ... probeerde want Ruben en aanhang bouwden nog een feestje tot half drie.

Vrijdagochtend: op eentje (An) na kwamen de feestvierders 's morgens goed en redelijk fris uit hun tent. Het weer zat mee, de zon scheen en het werd al vlug warm. Na een ontbijt met koffiekoeken en bereide sandwiches trokken we via Nieuwrode, het Tienbundersbos en Montenaken naar Zichem. Onze sandwiches waren gesmeerd en werden koel in een frigobox bewaard. 's Middags verorberden we deze in het Tienbundershof 'echt Oostenrijkse sferen'. Gelukkig was de drank (ook de Duvel) er heerlijk fris en in overvloed. Na nog een tijdje 'chambreten' in de hitte kwamen we uiteindelijk aan bij onze gastheer en gastvrouw en hun kroostrijke gezin. Onze paarden konden er dadelijk drinken naar genoegen en ze werden afgezadeld, verzorgd en er werd hen opnieuw een plaatsje toegewezen op de prikweide voor de komende avond en nacht. De menners en ruiters verdeelden zich afhankelijk van hun voorkeur voor tent of parochiezaal. Danny installeerde m.b.v. een 'paravent' (je weet wel zo'n oerdegelijk ding) en een doucheslang een zeer functionele, zeker niet alledaagse 'outdoor' doucheruimte.

Er werd gelachen, weeral van een koele pint genoten en de voorbereidingen van de barbecue gebeurden. Uiteindelijk, gelukkig ... was het dan zover, eten !!! Middenin dit feestgedruis werden we opgeschrikt door de mededeling dat sommige paarden hun stukje prikweide geruild hadden voor het (denkbeeldige) groene gras van hun buurpaard. Een heuse paardenverbroedering, gelukkig zonder verwondingen voor mens en dier.

Zaterdagochtend: voor wie in de parochiezaal sliep waren de vliegen een irritante wekker. Danny en Chris waren al vroeg op de baan op zoek naar ontbijt. Van hieruit reed onze gastheer samen met een paar van zijn kinderen mee met de menners. Voor hen was het een hele belevenis, voor ons was hij een goede gids. De ruiters reden via een smal wandelpad via de Maagdentoren naar de overweg te Zichem. Net voor de overweg sloten de menners terug aan. Gezien de grootte van de groep leek het ons nuttig bij de NMBS-dispatching te informeren hoeveel tijd we hadden om de overweg te kruisen, we liepen dan niet het risico te worden opgeschrikt door de bel. De kleine weggetjes in Tessenderlo werden even een doolhof voor het vinden van de juiste route richting Paepenhoeve. Bij aankomst was het even schrikken van de hoeveelheid trailers, camions en paarden. We waren duidelijk niet de eerste. Toch vonden we een aangenaam plaatsje om iedereen te vestigen voor het komende weekend: nabij onze paarden en in de schaduw van een bos. Tevens was er een sanitaire inrichting (lees maïsveld) in de buurt. Voor de rest van de dag gingen Martine en Danny elders feesten. Malou, Karen en Sandra vulden het ruitergezelschap dan weer aan. Wie niet over een paard beschikte of geen zin had om te rijden kon mee met de menners ... wat een luxe.

Er werd zaterdagmiddag nog een heuse wandeling gereden. Voor ruiters en menners een aangepaste route. Dat allemaal in een zeer prachtige, bosrijke, zanderige, soms stoffige omgeving. Gelukkig brachten de bossen schaduw en koelte bij het hete weer! En wat de dagen betrof, ook die waren blijkbaar op vakantie. Met de zeer uitgebreide wegbeschrijving in de hand van Tony kwamen we 's avonds goed en wel terug aan in de Paepenhoeve. De paarden dronken met volle teugen van het frisse water, ruiters en menners dronken overvloedig uit de mobiele bar. Frans en Lu sloten zich aan bij het gezelschap en samen maakten we ons op voor het avondmaal. Soep, patatjes, kip en groenten werden met smaak verorberd. Die avond koos een aantal leden voor de muziek in de tent, anderen hielden het bij een gezellige babbel bij de paarden met een niet-ontbrekend glaasje wijn.

Zondagochtend: Malou en Karen kwamen ons, na een verkwikkende nachtrust in eigen bed, nogmaals vergezellen. Martine en Danny waren uitgefeest en ook Martin was van de partij. Op het programma die dag een wandelzoektocht. We zouden op zoek gaan naar her en der verspreide "letters". Bij elke letter hoorde een vraag, later moest er met die letters een woord gevormd worden. Raf zijn viervoeter had er duidelijk zin in, bij het vertrek was hij nauwelijks tot wachten bereid. Kwissen zit hem duidelijk in het bloed. Sandra, Hilde, de kindjes en ikzelf maakten de rit op de koets. Leuk en rustig om niet over de letters heen te kijken. Voor de paarden was het werkendag, soms vanwege het mulle zand dan weer vanwege het modderige parcours. Tot groot jolijt van Michel geraakten mijn voeten onder de modder. Net voor de middagstop kregen we

de opdracht om een menners-proevenparcours af te leggen. Met paard en kar over de brug en tweemaal door de immense waterbak. Spektakel en plezier verzekerd. Eenmaal de oefening gemaakt, waren sommigen onder ons (vooral onze menners) niet te stoppen. Onze nonkel Suikerbuik zijn gelaatsuitdrukking sprak boekdelen. Een ongelooflijk mooi zicht! (Helaas viel toen de camera van Stefan net uit!) Als lunch werd er verse hete soep met boterhammen en beleg aangeboden ... lekker! De opdrachten, de vragen alles werd ook tijdens het tweede gedeelte van de tocht zorgvuldig bijgehouden en opgelost. De namiddag verliep rimpelloos of toch niet, één keer moest Hilde contact opnemen met de organisatie voor een foutje op de routebeschrijving, het euvel werd snel opgelost. Sommigen, waaronder ikzelf als eerste, kregen totaal onverwachts ook een ander stukje menselijke natuur te zien. Helemaal in zijne blote, bekeek deze heer ons alsof we van een andere planeet kwamen. Uiteraard keken wij ook! Bij aankomst uiteindelijk, werden alle letters, vragen en antwoorden bij elkaar gelegd. Er werd overlegd, gepuzzeld, gezocht, opgezocht en uiteindelijk neergeschreven. Dan naar de barbecue, alleen ... wat moest er nu eerst op het bord, de groenten of het vlees? Enfin soit, iedereen geraakte verzadigd en vond het lekker. Na een wasje en een plasje, of een zeer verfrissende douche (de douchetram vertrok gelukkig vroeger dan voorzien op schema) zochten we de meest geschikte zitplaats in de grote tent voor de avondanimatie. Anne G. kwam even gedag zeggen

en genoot mee van de avond. De verschillende groepen werden voorgesteld. Onze groep door de jongeren: An en Ruben. Ruben bracht met glans naar voren wat An op papier had gezet. Het toetje van de avond was uiteraard het optreden van de Dotcommers. We hebben geen dorst geleden wel gezongen en gedanst tot ... we gingen slapen.

Maandag: Het weekend was weer gepasseerd, 't was plezant maar veel te snel voorbij! Nog één keer werd er opgezadeld en ingespannen. In draf of met een stevig galopke langs velden en door bossen. Een "stop" met een koel drankje, het hoorde er allemaal nog eens bij. De menners en co lieten zich nog verleiden om een ijsje te degusteren. De ruiters hadden hier geen zin meer in. Bij afloop werd iedereen die geholpen had aan het tot stand brengen van dit weekend uitgebreid bedankt en in de bloemetjes gezet. Dat hadden ze dan ook allemaal dik verdiend! De prijzen van de zoektocht werden uitgedeeld en de HVRM scoorde weer hoge toppen. Onze Freddy werd zelfs uitgeroepen tot "beste menner"! Uiteindelijk werd alles en iedereen ingepakt en ingeladen om voldaan maar heel moe huiswaarts te keren.

Veerle C. en Inne H.